

Interaktyvi muzikos pamoka su Martynu Levickiu [cialis us pharmacy](#) [cialis 20mg usa](#) [cialis viagra price](#)
[cialis commentscgi generic mt tadalafil](#)
[one day delivery cialis](#)
argaiv1318

Inesa Altaravičienė, muzikos mokytoja

Lapkričio 14 dieną 112 gimnazijos pirmokų dalyvavo netradicinėje interaktyvioje muzikos pamokoje su Martynu Levickiu. Pamoka buvo be galo išsami ir naudinga, apimanti visą muzikos istoriją, kai kurių instrumentų atsiradimą, plečianti akiratį ir bendrą išprusimą.

Pamokos pavadinimas simbolinis, kadangi truko pusantros valandos, lyg studentų akademinė paskaita. Tačiau laikas neprailgo, nes lektorius naudojo gausybę inscenizacijų. Į sceną kopė savanoriai, norintys kurti muzikos instrumentus, išgauti muzikinius skambesius. Salėje sėdintys aktyviai dalyvavo diskusijoje atsakinėdami į M. Levickio užduodamus klausimus: „Kas jums yra muzika? Kada atsirado muzika? Ar triukšmas yra muzika? Ar lengva įsivaizduoti, kokia muzika skambėjo skirtingose epochose?“

Lektorius visą muzikos istoriją, epochų stilistiką perteikė paprastais, buitiniiais pavyzdžiais: demonstruodamas kulinarius sugebėjimus, gamino epochų sumuštinis... Iš pradžių ant stalo buvo paskleista padrika, nekonkreiti miltų dėmė – muzikos atsiradimo pradžia. O muzika atsirado tada, kai atsirado žmogus. Po to miltų paviršiuje išpiešiamas kryžius – muzikoje tai Viduramžiai, kuomet visa muzika buvo skirta tik bažnyčiai. Vėliau atsiranda duona su sviestu – paprasta, aiški muzika. Vėliau matėme Renesanso epochos inscenizaciją – duona su sviestu pagardinta džemu ir papuošta uoga, nes dėmesys koncentruojama į žmogaus norus. Dar vėliau – Barokas, puošnus, daugiasluoksnis, apvalus, prabangiais ingredientais perteptas sumuštinis, gausiai puoštas grietinėlės ornamentais. Tokia ir muzika: daugiasluoksnė, sudėtinga, puošni, didinga. Klasicizmo epochos sumuštinis kvadratinis, su preciziškai išdėliotais pagardais. Muzika aiški, tiksliai, struktūruota, su dažniais pakartojimais. Ir pagaliau Romantizmas. Ryškiausias Romantizmo epochos žanras – opera: emocijų, aistrų, neapsisprendimo, nuotaikų kaitų sfera. Jį lektorius pavaizdavo, kaip ilgą sumuštinį, su nenusakomo skonio įdaru, gausiai apipiltą pienu (simboliškai – tai ašaros), nes to laikotarpio opera dažniausiai baigdavosi dramatiškai. Ir pagaliau XX amžiaus muzikos sumuštinis: ilgas, su nederančiais, nevalgomais priedais, pagardintas vinimis... To sumuštinio lektorius niekam nesiūlė valgyti, bet pažymėjo, kad jis ganėtinai įdomus. Tokia ir šios epochos muzika: įdomi, sudėtinga, sunkiai suvokiama, jos

svarbiausias akcentas – pateikimas. Ne pats kūrinys, o jo pateikimas, viešas atlikimas. Patefonas, juostinis magnetofonas, kompaktinių diskų grotuvas padarė muziką visiems lengvai prieinamą. O buvo laikas, kai muzikos kūrinį žmogus galbūt girdėjo tik vieną kartą gyvenime, nes muzika buvo atliekama gyvai. Reikėjo patekti į koncertų salę... Muzika buvo įvykis, šventė.

Pamąstymui visiems buvo palinkėta neužmiršti, kad muzika yra gyvenimas. Kad muzikos pagalba žmogus visuomet gali susikurti šventę savo viduje.